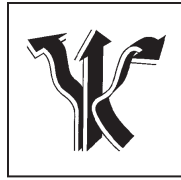

Міжрегіональна Академія управління персоналом
Українсько-Азербайджанський інститут соціальних наук
і самоврядування Г. А. Алієва
Міжнародна Кадрова Академія
ГО “Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління”
Всеукраїнська Академія наук публічного управління

МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 4

Матеріали

*Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Українське суспільство: контури інновацій”
м. Київ, МАУП, 30 березня 2017 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2017

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 2 від 22.02.17)*

Редакційна колегія:

*М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, доц.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
В. В. Рябцев, канд. техн. наук, доц.;
В. І. Цибух, канд. філос. наук, доц.*

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 4: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. “Українське суспільство:
контури інновацій”, 30 березня 2017 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова)
[та ін.]. — 2017. — 348 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних
конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модерніза-
ції України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто
цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модер-
нізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

ЗМІСТ

Ануфрієв Микола Іванович Міжнародно-правові аспекти забезпечення ефективної зайнятості.....	10
Баєва Олена Вікторівна Концептуальні засади використання інтерактивних методів при вивченні навчальної дисципліни “фізіологія людини”	13
Бідзюра Іван Павлович, Бідзюра Роман Іванович Державне управління як галузь академічної науки та професійно-освітньої підготовки	16
Бутирська Тетяна Олександрівна Ідентичність держави як нова онтологічна категорія	18
Грись Антоніна Михайлівна Психологічна служба у контексті надання психологічної допомоги учасникам АТО.....	22
Дегтяр Олег Андрійович Механізми публічного управління соціальним ризиком	25
Кальниш Юрій Григорович, Синиця Микола Іванович Перспективні напрями технологічної інноватизації системи державного управління в Україні	28
Коляденко Ніна Володимирівна, Мальцев Дмитро Валерійович Соціальні проблеми сімей, які виховують дітей із важкими інвалідизуючими захворюваннями	32
Кравченко Мілена В'ячеславівна Шляхи підвищення соціальної безпеки українських громадян.....	34
Лисовський Петр Николаевич Тайна разума сердца: криптоанализ феноменологии мудрости	37
Мелков Юрій Олександрович Інноваційне суспільство як філософська проблема.....	40
Отрешко Наталія Борисівна, Котик Катерина Русланівна Проблеми соціалізації дітей-сиріт в Україні та можливі шляхи їх вирішення.....	43
Пархоменко-Куцевіл Оксана Ігорівна Шляхи удосконалення процедури проведення конкурсів на посади державної служби	46
Перегида Євген Вікторович Енергоефективність як інноваційна політична технологія: до проблеми реалізації	49
Піляєв Ігор Славович Ціннісна дихотомія “Схід–Захід” та збройний конфлікт на Донбасі крізь призму постнекласичної методології.....	52
Попов Вячеслав Жанович Соціальна поведінка в умовах суспільної кризи	55

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ ПРИ ВИВЧЕННІ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ “ФІЗІОЛОГІЯ ЛЮДИНИ”

У людській пам'яті відкладається лише незначна частина сприйнятих явищ, ці явища у свою чергу являють собою невелику частину від інформації, що надходить через сенсорні органи. Будь яка людина, і небайдлиивий студент і викладач, забуває велику частину з накопиченої інформації. Загальної інформаційної ємності головного мозку вистачає для того, щоб зберігати 1 % від загального потоку інформації, що протікає через свідомість людини [6, 89]. Без добору інформації й стирання її з пам'яті, людина була б буквально затоплена безперервним потоком даних. Результати цього були б такими ж катастрофічними, як і відсутність здатності до навчання й пам'яті [4, 103].

Сприйняття інформації має активний характер. При багаторазових повтореннях, що не вносять нічого нового, спостерігається зниження уваги [2, 231]. З особливою увагою людина сприймає те, що її близько торкається й хвилює. Відзначено різні електричні показники реакцій мозку на індиферентні й емоційгенні слова [1, 98]. Тому навчання й запам'ятовування відбуваються краще, якщо зв'язані з емоційною активністю [7, 43; 6, 46; 10, 733]. Емоційний центр мозку (лімбічна система) здатний утягувати у функцію поруч розташований відділ головного мозку, відповідальний за збереження інформації. Людина легше запам'ятовує те, що зв'язано із сильними емоціями, будь те захват, цікавість, гнів або страх.

Людина, що відчуває позитивні емоції легше створює “карти сприйняття”, і вони виявляються більш якісними, тобто легше і точніше згадується та осмислюються досвід і ідеї [8, 76]. Тобто, якщо студент буде активним учасником процесу навчання, він краще запам'ятає інформацію. На цьому принципі побудовані інтерактивні методи навчання.

Активне впровадження в навчальний процес інтерактивного навчання, що на відміну від традиційних лекцій та лабораторних занять має ряд методологічних переваг. До методів, які активізують навчальний процес, відносяться: метод ситуаційного аналізу; метод рольових ігор; різні види тренінгів і ігрове проектування [3, 352]. Навіть використання кейс-технологій, заснованих на аналізі ситуацій, дає можливість викладачеві не тільки активізувати увагу студента, проте й формувати та розвивати відповідні професійні компетенції та клінічне мислення.

Інтерактивне навчання активує емоційний стан організму, що сприяє більш активному запам'ятовуванню. Навчанню і запам'ятовуванню може сприяти і те, як інформація подається в новому, незвичайному вигляді, що не збігається з уже встановленими в головному мозку закономірностями й шаблонами.

Активізація запам'ятовування за рахунок емоцій може мати й інший фізіологічний механізм. Неспецифічні подразники викликають виділення клітками головного мозку проопіомеланокортину, що активізує процеси пам'яті. Цей медіатор розще-

плюється на ряд речовин, однією з яких є АКТГ, що у свою чергу є гормоном, який регулює синтез кортизолу.

Активізацію запам'ятовування за рахунок емоцій можна використовувати на практичних заняттях: робота в малих групах над аналізом конкретних задач, захист позиції своєї групи перед іншими однокурсниками, участь в імітаційних і ділових іграх. Наприклад, при вивченні теми “Газообмін між альвеолами і кров’ю. Транспорт газів кров’ю”, можна в малих групах обговорити наступну ситуаційну вправу: “Якими шляхами буде здійснюватись підтримка постійного газового середовища організму, якщо людина тривалий час перебуватиме в умовах високогір’я?”. Вирішення такої вправи буде сприяти не тільки кращому засвоєнню теоретичного матеріалу, проте й сприяти формуванню у студента клінічного мислення.

Інтерактивне навчання розвиває емоційний інтелект. В останнє десятиліття була висунута концепція про існування емоційного інтелекту. Він доповнює той тип інтелекту, що зазвичай вимірюється за допомогою тестів для визначення коефіцієнта розумового розвитку (IQ –тест). Salovey P. і Mayer J., які запропонували цю концепцію, визначили емоційний інтелект як здатність сприймати, розуміти, виражати й контролювати свої емоції. Люди, які мають розвинутий емоційний інтелект, можуть використовувати свої емоції для управління власною свідомістю й поведінкою і здатні відчувати почуття інших. Подальший розвиток ця концепція одержала у працях Goleman D. (1999), у яких була висловлена точка зору, що для успіху в сучасних організаціях, технічних навичок, інтелекту, у звичайному розумінні цього слова, недостатньо [5, 87]. Необхідно виявляти і розвивати такі особистісні якості як ініціатива, здатність до співчуття, самооцінка й мотивація. В інтерактивному навчанні задіяні обидві півкулі головного мозку. Ліва півкуля головного мозку відповідає за мову, логічне мислення і сприйняття послідовності й закономірностей. Права — за сприйняття музики, зорових образів і уяву. Звичайно, у реальності все набагато складніше, і між півкулями не можна провести чітку демаркаційну лінію.

Сучасними дослідженнями встановлено, що хоча ліва півкуля й обробляє інформацію швидше, ніж права, насправді в будь-яких наших діях беруть участь обоє півкулі. Deikman A. вважає, що при інтерактивному навчанні зміст ситуації або історії має бути спрямований і до лівої, і до правої півкулі мозку. При цьому ліва півкуля сприймає послідовність слів і аналізує її, а права — створює зорові образи і розпізнає закономірності. Це означає, що ліва півкуля перестає, зазвичай, домінувати, і студент стає більш вільним і відкритим для творчості. Таким чином, використання інтерактивних методів навчання активізує увагу, сприяє більш активному переходові отриманої інформації у вторинну пам’ять і підвищує рівень синхронізації потенціалів різних структур головного мозку.

Джерела

1. Иваницкий А. М. Мозговые механизмы оценки сигналов. — М.: Медицина, 1976.
2. Коган А. Б. Основы физиологии высшей нервной деятельности. — М.: Высшая школа, 1988. — 368 с.
3. Панфилова А. П. Игротехнический менеджмент. Интерактивные технологии для обучения и организационного развития персонала. — СПб: ИВЭСЭП, “Знание”, 2003. — 536 с.
4. Шмидт Р. Интегративные функции нервной системы.- В кн.: Физиология человека. — М.: Мир, Т. 1. — 1985. — 272 с.
5. Goleman D. Working with Emotional Intelligence. — London: Bloomsbury. — 1999.

6. Kornhuber H. H. Neural control of input into long term memory: limbic system and amnestic syndrome in man. In.: Memory and Transfer of Information. — New York — London: Plenum Press, 1973.
7. Lokoff G., Johnson M. Metaphors We Live By. — Chicago: University of Chicago Press. — 1980.
8. O'Keefe J., Nadel L. The Hippocampus as a Cognitive Map.-London: Harper Collins. — 1990.
9. Ornstein R. The Psychology of Consciousness. — New York: Penguin, 1977.
10. Sperry R. Hemisphere disconnection and unity in conscious awareness // American Psychologist. — 1968. — N.23. — P. 723–733.